

میگردند و این ماه را از شهر حرم می خوانند بدین جهت درین ماه
 از حرب می نشینند و حرکت نمی گردند و او را اول بقدره نامیدند
 لقعود هتیم عن الحرب والغارة و اول این ماه حق تعالی
 وعده ثلثین بسپله میقات را بحضرت موسی ۴ و او و روز پنجم
 این ماه حضرت ابراهیم ۲ و حضرت اسمعیل ۳ خانه کعبه را بنا
 کردند و روز سبت و پنجم این ماه و حوالا رض است حق تعالی
 زمین را پهن گردانید از کعبه پر و سه آب و اول رحمت که
 حق تعالی فرود فرستاد در زمین همین روز بود صاحب
 روضه الافکار هم آورده که روز سبت و نهم این ماه نازل گردانید
 خدا سقے تعالی کعبه را و آن اول رحمتی بود که فرستاد خدا
 تعالی از آسماں و سنت است روزه داشتن این روز
 چنانکه در روس مذکور است شانین روز حضرت امام محمد تقی ۵
 علیه السلام از دنیا رحلت فرمود چنان که در کافی مذکور است
 و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که در شب پنجم
 حضرت ابراهیم و عیسی علیهما السلام متولد شدند پس هر یک یک
 روزش را روزه بداد چنان است که شصت ماه را روزه
 داشته باشد و حضرت قائم ۹ درین روز ظاهر خواهند شد در روز آن

مثل روزه هفتاد سال است در روایت دیگر رحمت از آسمان درین
 شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم درین روز نازل شده
 هر که درین روز روزه دارد و در میان آسمان و زمین راست
 بر آید او پنهان کند و طلب آرزوش نماید و از حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام مروی است که اول رحمتی که از آسمان
 بسوی زمین نازل شد در سبت و پنجم ماه ذی قعدة بود هر که درین
 روز روزه دارد و شب آنرا بعبادت بالیتد از بر آید او
 عبادت صد ساله نوشته شود و هر جائی که درین روز حج شوند
 بگردن بر او کار شود پیش از آنکه تنفرت شوند حاجت
 ایشان برآورده شود و درین روز هزار رحمت از جانب
 حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها
 مخصوص جمعیت که مجتمع گردند و بگذر خدا مشغول شوند و درین
 روز روزه برارند و سببش را عبادت کنند در روز سبت پنجم
 حضرت آدم برین آمد و روز سوم این ماه وفات امام ضامن
 حضرت امام رضا است و در ششم صد و پنجاه روز زیارت آن حضرت
 کرده روز بار و چهارم این ماه است و حضرت امام رضا علیه السلام است
 و در این روز کفاره گناهان است و در زیارت آن حضرت علیه السلام

درین روز سنت است و برابر است با ثواب هزار حج و زیارت
 آنحضرت عم قضیلت بسیار است چنان که در زیارت انشاالله
 سمط محررین ابدیافت و مستحب است که وقت
 رویت بلال او عمیر رویت آله که مذکور شد بخوانند و سید
 ابن طاووس رح در کتاب اقبال این دعا تحریر نموده
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَفِيعُ ذِي الْقَعْدَةِ مِنَ الْأَشْهُدِ
 الَّتِي أَمَرْتَ بِتَعْظِيمِهَا وَجَعَلْتَ فِيهَا مِنْ أَسْرَارِ
 الْعِبَادَاتِ مَا شَهِدَ بِكَ رِبِّيهَا وَقَدْ شَرَّفْنَا
 بِأَنْ جَعَلْتَ لَنَا طَرِيقًا إِلَى مُشَاهَدَةِ هِلَالِهِ
 وَمَعْرِفَةِ حَقِّ إِقْبَالِهِ وَلَمْ تَجِبْهُ عَنَّا بِالْغُيُوبِ وَ
 حَوَادِثِ السَّمَاءِ وَلَا تَجِبْنَا عَنْهُ بِمَا يَمْنَعُ أَبْصَارَنَا
 مِنَ الضِّيَاءِ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تَتِمَّ مَا بَدَأْتَ
 مِنَ النِّعَمِ الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ بِأَنْ تَجْعَلَنَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ فِيهِ لِبِعَادَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَكُنْ بِرَحْمَتِكَ الْمَسِيرِينَ فِي تَقْلِبَاتِهِ وَحِظَانِهِ
 بِكَمَالِ حِظْنَانِهِ مِنْ خَيْرَاتِهِ وَبَرَكَاتِهِ وَاحْفَظْنَا
 مِنْ أَفَاتِهِ وَخَفَاتِهِ حَتَّى تَكُونَ مِنْ أَسْعَدِ مَنْ

نَظَرَ إِلَى هِلَالِهِ وَبَلَغَتْهُ مِنْهُ غَايَةُ أَعْمَالِهِ وَأَبْدَأَ
 بِكُلِّ مَنْ يُرِضِيكَ الْبَدَأَةَ بِذِي كَرَمٍ فِي كُنُفَاتِ
 مِنَ أَهْلِ النَّجَاتِ وَأَشْرُكَ مَعَنَا أَهْلَ الْمُضَافَاتِ
 وَالْمَوَالَاتِ وَأَرِنَا آيَاتِ الْإِجَابَاتِ وَالْقَوْلِ
 فِي جَمِيعِ الْمَأْمُولِ وَالْمَسْئُولِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَاحِبَ مَنَاجِرِ

گفته اند کہ ہر کس کو زور و رویت ہلالِ امین ماہ بصورت نیکو و
 اطفال چیز ہائے سرخ نظر نماید از آتش نجات یابد و بعضی
 گفته اند روئے کثیران باید دید و بر خے بر آئینہ و جامہا
 پیشتر گفته اند باید نگاہ کرد و صاحبِ روضتہ الاذکار
 نوشتہ کہ سچیدہ بارانما انزلناہ بخواند مثیلے مفیدہ و غیرہ و از
 حضرت رسولی روایت کردہ اند کہ ہر کہ در یکے از ماہ ہائے حرام
 پنجشنبہ و جمعہ و شنبہ راستوالی روزہ بدارد ثواب نہ صد سال عمل
 برائے او نوشتہ می شود و در روایتے از حضرت رسولی نام منقول
 است کہ در شب پانزدہم ماہ ذوقیعدہ حق تعالیٰ لبوی بندگان
 کہوں نظر رحمت می فرماید کسیکہ آن شب را بعبادت بسر آورد ثواب
 صد بار عطا کند کہ در یکے چشم زون معصیت خدا نکرده باشد و

چون نصف شب بگذرد شروع کن در دعا و عبادت و نماز و
 حاجات خود را از حق تعالی طلب کن هر حاجتی که طلب کنی
 مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز سبست و سوم
 این ماه زیارت حضرت امام رضا از نزدیک و دور سنت
 است انشاء الله تعالی در زیارت تحریر خواهد شد و
 نسید جلیل هم در اقبال نوشته که اگر کسی از زیارت جامع
 بخواند نیز خوب است مثله کلینی هم از محمد بن عبداللہ روایت
 کرده که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز سبست و پنجم ذی قعدة
 آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم خدا
 تو شوقیم امروز چه روز است فرمود روز سبست است که رحمت است
 روز منتهی گردیده است تا آخر حدیث صاحب روضة الاذکار
 نوشته که روز یکشنبه اول این ماه عمل خاص وارد آن چنان است
 که باید غسل کند و چهار رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعت الحمد
 یکبار و قل هو الله احد سه بار و هر یک از معوذتین را یکبار و بعد
 از سلام بنفتاد بار استغفار کند و نسید ابن طاووس در
 اقبال نوشته که بس ختم کنی گفتن لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم و بعد از آن بگوید یا عزیز یا غفار اغفر

ذُنُوبٍ وَذُنُوبِ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ لَكَ ذُنُوبَكَ إِلَّا أَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَرُومِي است از حضرت رسول مکه
 فرمود کسی که این عمل کند نماز آید که اے فلان عمل از سر گیر که
 تو به توبه قبول و گنا هست مغفور است و نماز دگر آید از زیر
 عرش که را صنی گردانید خدا اے لعنه ای که از او باز نماند
 آید که با ایمان بمیرد و دین بسلاستی بری و قبر تو فراخ و نورانی
 گردد و باز نماند آید که والدین ترا از تو را صنی کردند و آمرزیدند ترا و در
 کرا و در هر دو دنیا و عقبی فراخ روزی شدی آنکه جبرئیل ندا کند
 من در وقت مردن تو با ملک الموت نزد تومی آیم تا مرگت تو آسان
 شود گفت یا رسول الله در غیر این ماه نیز این عمل میتوان کرد
 فرمود هر وقت کسی که این عمل کند بهین ثواب دارد علاوه
 مجلسی هم نوشته که مستحب است که در روز نوبت و خیم در وقت عشاء
 دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از الحمد پنج مرتبه سوره فاتحه
 بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ أَقْلِنِي عَثْرَتِي
 يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ

الدُّعَوَاتِ اسْمِعْ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَسَجِّدْ عَن
 سَيِّئَاتِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَاحِبِ
 رَوْضَةِ الْأَنْكَارِ رَمَّيْنِ نَازِرِ الْأَشْبَابِ سِتِّ
 اسْتِ وَشَيْخِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَفْتَةِ اسْتِ كَرِ رُوزِ سِتِّ وَنَجْمِ
 اِيْنِ دَعَا نَجْوَانَا اللَّهُمَّ دَاخِي الْكَعْبَةِ وَقَالِقِ الْحَبَّةِ
 وَصَارِفِ اللَّزِيَّةِ وَكَاشِفِ كُلِّ كُرْبَةٍ اسْتَعْلِكِ فِي هَذَا الْيَوْمِ
 أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا
 وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيْعَةً وَدَلِيْلَكَ ذَرْعِيَّةً
 وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيْعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 الْمُنْتَجِبِ فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ الثَّلَاقِ فَتَأْتِي
 كُلَّ رَاقٍ وَدَاعِيٍّ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِي الْأَمْ
 الْمَهْدَاةِ الْمَنَارِ دَعَاؤِ الْجَبَّارِ وَقَلَاةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 وَالنَّارِ وَأَعْظَمَانِي يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَايِكَ
 الْمُخْرُوجِينَ غَيْرِ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُونٍ يَجْمَعُ لَنَا بِهِ
 التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدِينَةٍ وَأَكْرَمِ
 مَرَجٍ يَا كَفِيَّ يَا وَفِيَّ يَا مَنْ لَطْفُهُ كَخَفِي لَطْفِ
 لِي بِلَطْفِكَ وَأَسْعِدْ لِي بِعَفْوِكَ وَأَيِّدْ لِي بِمُصْرِكَ

وَلَا تُنِسْنِي كَرِيمٍ ذَكَرَكَ بِوَلَاةٍ أَمْرِكَ وَحَفِظْتَهُ
 مِنْكَ أَحْفَظْتَنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ لِي يَوْمِ الْحَشْرِ
 وَالنَّشْرِ وَأَشْهَدُ لِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَ
 حُلُولِ رَمْسِي وَأَنْقِطَاعِ عَمَلِي وَأَنْقِضْنَا أَحْلِي
 اللَّهُمَّ إِذْ كَرَنْتَ عَلَيَّ حُلُولِ لَيْلِي إِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ
 أَطْبَاقِ الذُّرَى وَتَسَيَّبَتِ النَّاسُوتُ مِنَ الْوَسْرِ وَأَخْلَلْتُ
 دَارَ الْمَقَامَةِ وَبَوَّءْتَنِي مَنْزِلَ الْكِرَامَةِ وَاجْعَلْنِي
 مِنْ مَرَاتِقِي أَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ جُنْبَاتِكَ وَبِصِطْفَانِكَ
 وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَأَرْزُقْنِي حَسَنَ الْعَمَلِ
 قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ مُبْتَدِعًا مِنَ الزَّلِيلِ وَسُوءِ الْخَلِيلِ
 اللَّهُمَّ وَأُورِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْتَفِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِعًا
 هِنِيئًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا أَجْلَأُ وَرَدَّهُ وَلَا عِنْدَهُ
 إِذَا دَقَّ جِلْدُهُ لِي خَيْرَ نَزْلِ وَأَوْفِي مَبْعَادِي يَوْمَ
 يَقُومُ الْأَشْهُادُ اللَّهُمَّ وَالْعَنِ جَبَابِرَةَ الْأَوْلِيَاءِ
 وَالْآخِرِينَ وَيُحَقِّقِ أَوْلِيَاءَكَ الْمُسْتَأْتِرِينَ اللَّهُمَّ
 وَاقْتِمْ دَعَائِهِمْ وَأَهْلِكَ أَسْئَاعَهُمْ وَعَالِمَهُمْ

وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ
 عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَن مَسَاهِمَهُمْ وَمَشَارِكَهُمْ
 اللَّهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيَانِكَ وَارْزُقْ دُعَايَهُمْ مَظَالِمَهُمْ
 وَأَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَأَجْعَلْهُ لِي بَيْنَكَ مُنْتَصِرًا
 وَيَأْمُرَكَ فِي أَعْدَائِكَ مُعْتَمِلًا اللَّهُمَّ احْفَظْهُ
 بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَبِمَا كَفَيْتَ عَلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ
 فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُتَّقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَيَعُودَ
 دِيْنَكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا اِغْضَا وَاجْحُضْ
 الْحَقَّ فَحُضًّا وَيَرْفُضْ الْبَاطِلَ رَفْضًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ أَتْبَاعِهِ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ صَحْبِهِ وَأَسْرَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي كَرَّتِهِ
 حَتَّى تَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَدْرِكْ
 بِنَايَاتِهِمْ وَأَسْتَهْدِكْ نَايَاتِهِمْ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْزُقْ
 الْبِنَاءَ سَلَامَةً وَالسَّلَامَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتِهِ فَصَلِّ شَشْمَ رَكُوفٍ وَخُوفٍ وَفَضَائِلِ
 مَا هُوَ فِي الْحَجَّةِ وَالْعَمَالِ أَنْ يَدَّ اِنْتَكَبَ بِرِسَالِ دَرَاهِ نَوِي الْحَجَّةِ
 اِقْتَابِ بَكِيرٍ وَوَرَلَا دَسْتَهُ وَقَتَالِ سَبِيَارِ وَاقِعِ شَوْءِ أَمَّا أَتَارَاهِ

گرفتن پس هر سال در ماه ذی الحجه ماه بگیرد و بزرگ در مغرب
 بگیرد و مردی که فاسق فاجر و عوامی بادشا سب کند بداند
 این ماه از شهر حرم است و او را که مناسک حج درین ماه
 میشود بدین جهت این ماه را ذی الحجه می نامند و در فضیلت
 این ماه حق تعالی در قرآن مجید و فرقان حمید می فرماید
 وَاذْكُرُوا لِلَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ لَّيْسَ بِأُكْتَفَىٰ بِهَا
 حُرُوجُكُمْ شَمْرُوهٌ شَدِيدٌ لَّيْسَ بِكُمْ وَبِأَزْمَودِهِ اسْتَوَيْدَ كُرُوا
 اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقْتَهُمْ مِنْ
 بَيْهَاتٍ أَتَانَا لَعْنَةُ الْعَالَمِينَ اَعْلَامُ كُنْ مَرُومٌ رَا كَمَا بِيَانِ حَجَّ نَا اَنكَ بِيَانِ
 منقضاست و نیا و آخرت را و یاد کنند خدا را در روز چند معلوم
 براس آنکه روزی کرده است ایشان را از گوشت چهارپایان
 که گاو و گوسفند و شتر و بز است و را حاویث معتبره بسیار از آنکه
 اطهار صلوات الله علیه منقول است که ایام معلومات
 ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم
 و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقول است که عمل خیر در هیچ ایامی محبوب تر
 نیست از ده روز اول ماه ذی الحجه چون این ماه داخل میشود مسلمانی

صحابه و تابعان اهتمام عظیم در عبادت می کردند و این ماه اول ماه
 حج است و در روز اول این ماه ابو بکر معزول شد از برون
 سوره بابت بکه معظّم که بکفار قریش بخواند و این خدمت من
 عند الله و عند الرسول بحضرت مرتضوی امیر المؤمنین تفویض
 شد و درین روز حضرت ابراهیم متولد شد و درین روز حق تعالی
 خلیل خود گردانید و درین روز حضرت فاطمه علیها السلام را
 جناب مرتضوی تزویج نمود و درین روز حضرت امام حسین
 از مکه معظّم متوجه عراق شد و هفتم این ماه روزیست که غالب
 آمد حضرت موسی علیه السلام بر ساحران و آن را یوم الزمیر
 میگویند و روز وفات حضرت امام محمد باقر است و هشتم این ماه روز
 تزویج است که آب برمی دارند و چنان در مکه معظّم و تدارک
 می بینند از براس روز دیگر که بعرفات روند و درین روز بود
 که روز سه شنبه سال شصتم هجرت مسلم بن عقیل در کوفه خروج
 و روز نهم این ماه روز عرفه است بانی و مسلم رم درین روز در کوفه
 شبید شدند و بعضی می گویند که معراج حضرت رسول درین روز واقع
 شد و درین روز آدم و حوا یکدیگر را شناختند و این روزیست
 که بایضت صد هزار کس از شیعه و سنی و زیدیه و علالت و خوارج

در عزات جمع شود اللهم اجعلنا من الواقفين بعرفه
 يحيى محمد وآله و درین روز حضرت رسالت پناه سده ابواب
 مسجد خود نمود و در خانه حضرت امیر المؤمنین را باز گذاشت و ولایت
 حضرت عیسی درین روز بود و همین ماه عید اضحی است و خواندن تیلک
 در ده اول این ماه هر روز ده مرتبه سنت است و درین روز حضرت ابراهیم
 خواست که اسمعیل را قربان کند و در چند حدیث وارد شده است
 که حضرت اسحق علیه السلام را خواست که قربان کند و طائفه یهود
 با اسحق بی قائل اند و درین روز فسخ بدی واجب شد و درین روز
 فوج حجیت فدائے اسمعیل آمد و روزه این روز حرام است
 بالاتفاق بجا میان و غیر ایشان از مسلمانان و یازدهم و دوازدهم
 و سیزدهم این ماه ایام تشریق است و روزه این سه روز بجا میان
 حرام است باید که درین روز اهل حج در منا بمانند و شب را در اینجا
 بیوتت کنند و پنجم این ماه عید غدیر است که رسول خدا صلی الله
 علیه و آله و سلم علیه السلام را بر امت نصب کرد و او را خلیفه و
 جانشین خود قرار داد و آخر صحابه از قار و ان خود بازگشته انکار نمودند
 خصوصاً لشکر و نگذاشتند که آنحضرت خلیفه باشند و غضب حق او
 کردند و درین روز عثمان را کشتند و در شب بست و یکم و دوم بر آمدیم

بالفم و در او
 مودت باشد
 شانه در ۱۲
 میان

واجب شد و روز بست و یکم روز بساط است که حضرت امیر المومنین
 در فرارش حضرت رسالت چاه عم خوابید و روز بست و چهارم
 نیز می گویند و این قول ضعیف است و همین روز تصدق خاتم واقع
 شد و آیه انما ولیکم الله ورسوله در شان حضرت امیر المومنین
 علیه السلام نازل شد و این روز سبأ است که حضرت رسول
 باو قد نجران سبأ کرد و نصاری درین جزیه قبول کردند که بدهند
 و روز بست و پنجم سوره هل نازل گردید بر آل عبا و روز
 بست ششم این ادعیه در کتاب علی اللیلة و القدر اب را کشند و
 در این ماه سه ولایت و هفتاد و سه عمارت سقیف حضرت امام
 حسین فرود آمد و خراب شد و سید ابن طاووس
 رحمه الله در کتاب اقبال آورده که در روایتی دعای مختص
 رویت بلال ماه ذی الحجه نبیانه رسیده لهذا دعای بطریق خود
 می نویسم پس گو وقت دیدن بلال انما اولاهم لان هذا
 هلال عظمت شهره و شرف قدره و اعلمت
 ذکوره و اعلمت امره و مدحت عشره و جعلت
 فيه تادیة المناسک و سعادة العابد و الناسک
 و کلمت فيه کشف الولاية المهمة على الامم و

رَوَى الْعَمَّةُ بِمَا جَرَى فِي لَيْلَةِ تَمْرِ قَامِينَ عَشْرًا وَأَخْبَرَنَا
 اللَّهُ حَجَلٌ جَلِيلٌ لَيْسَ حَتَّى صَارَ لِلدِّينِ كَمَا أَلَا
 تَمَامًا وَالْإِسْلَامَ وَعَقْدًا وَعَهْدًا وَنِظَامًا فَقُلْتُ
 حَجَلٌ جَلِيلٌ الْيَوْمَ أَكَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
 وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ لِعَمَّتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ
 دِينًا وَخَصَّصْتُ هَذَا الشَّهْرَ يَوْمًا لِمَا مِثْلَهُ
 الَّذِي أَظْهَرَتْ حُجَّةَ الْإِيمَانِ عَلَى الْكُفْرِ أَظْهَرَ
 مَبِينًا وَوَهَبْتُ لِلَّذِينَ يَأْمَلُونَ بِهِ مَقَامًا مِثْلَنَا
 وَأَوْدَعْتُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ الْأَسْرَارِ وَالْمَبَارَاتِ
 بَأْسًا ذَكَرَ بَعْضُهُ بِصَحِيحِ الْأَخْبَارِ وَصَرِيحِ الْأَعْيَانِ
 وَجَعَلْتُهُ تَسْلِيمَةً عَمَّا يَأْتِي بَعْدَهُ مِنْ شَهْرِ
 الْإِمْتِحَانِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ بِالْإِحْسَانِ وَالْإِمْتِحَانِ
 قَبْلَ الشَّرَفِ بِالرِّضَا بِالْبَلْوَى الزَّائِدَةِ فِي
 جِهَادِ أَهْلِ الْعُدْوَانِ اللَّهُمَّ فَكَمَا عَرَفْتَنَا
 بِشَرَفِ هَذِهِ الْعَوَائِدِ وَدَعَوْتَنَا إِلَى الصِّيَافَةِ عَلَيَّ
 مَقَلَّ سِوَاكَ الْمَوَائِدِ فَطَهِّرْنَا تَطْهِيرًا بِصَلْوَتِهِ
 لِمُؤَافَقَةِ أَهْلِ الطَّهَارَةِ وَمُؤَافَقَةِ فَضْلِ الْبَشَائِرِ

وَهَبْ لَنَا فِيهِ مَا يَجْرُبُهُ عَنْهُ مَنْطِقَ الْعِبَادَةِ وَكَفَى
 قَوْلًا دُرِّمَةً وَمَوَائِدًا ضِيَاءًا تَكْ صَافِيَةً
 مِنْ الْأَكْكَارِ وَمَصُونَةً عَنْ خَطَرِ الْأَعْمَالِ
 وَمَنْ سَبَّكَ بِرَبِّكَ بِالنَّوَالِ قَبْلَ لِسْوَاقِ وَأَبْدًا
 فِي ذَلِكَ يَمَنْ يَسْتَفِيءُ بِالنَّدَامَةِ أَبْوَابَ الْفَلَاحِ
 وَالْمُنْجَاةِ وَالْمَشْرِكَ مَعَنَا مَنْ يَعْنِينَا مَرْءٌ وَاجْتَمَعَ
 قَوْلًا تَعَالَى الصَّلَاةُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَاحِبِ سَهَابِ نَوَسْتَهُ كَقَوْلِهِ أَنْدَكُ
 كَبْرُ دُرِّمَتِ رُوَيْتَ بِلَالِ أَيْنَ مَاهِ بَرُوسِ مَوْمِنِ لُظُنِ
 بِدُونِ حَسَابِ دَاخِلِ بَهْشْتِ كَرُودِوِ بَعْضِ كَقَوْلِهِ أَنْدُ نَزْدُ رُوَيْتِ
 بِلَالِ أَيْنَ مَاهِ بَابِ جَارِي يَافِي وَزِهِ يَاطْلَا يَا نَقْرَهُ لُظُنَا يَدِ
 وَبِقُفْلِ نِيْ كَقَوْلِهِ أَنْدُ وَصَاحِبِ رُوضَةِ الْأَدْكَارِ رُحْمِ آوَرِدِ
 كَسَنْتِ اسْتِ كَقَوْلِهِ دَرِشَبِ أَوَّلِ أَيْنَ مَاهِ دَوَا زُوْدِ رُكْعَتِ ثَمَانِ
 كَرُوْدِ شُوْدِ بَايْنِ طَرِيقِ كَقَوْلِهِ دَرِشَبِ رُكْعَتِ أَحْمَدِ كِيَا رُوَيْتِ مَكِ اَزِ
 قَلِ بُوَانْدُ وَاذْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ سَهْ بَارُ وِعْدِ اَزْ سَلَامِ دِهْ بَارُ اسْتِغْفَرُ
 اللَّهُ وَانْتَوْبُ إِلَيْكَ بِكُلِّ مَوْجِدِ بَارُ صَلَوَاتِ بِنَفْسِ تَدَانِكُمْ سَجْدِ كَقَوْلِهِ
 أَنْدُ حَاجَتِ نُوْرِ شُوْرِ وَاذْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ

معنی از حضرت صادق علیه السلام منقول است کہ پدرم امام محمد باقر علیه السلام گفت
 ای فرزند گرامی البتہ در ہر شب وہ اول ماہ ذیحجہ دو رکعت نماز بجا
 آور در میان نماز مغرب و شام در ہر رکعت یک مرتبہ سورہ حمد و سورہ
 قل ہو اللہ و این آیه را بخوان **وَاعِدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأْتَمَمْنَا مَا بَعَثْنَا فِي نَفْسِهِمْ مِيثَاقَ رَبِّهِمْ وَأَرَبَعِينَ
 لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي
 فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ**
 چون چہین کنی با حاجیان در ثواب سبج شربک خواہی بود ہر چند
 بجمع نہ روی و صاحب روضۃ الاذکار آورده کہ سنت است
 کہ در شب دوم این ماہ چہار رکعت نماز کند باین طریق کہ بخواند
 در ہر رکعت الحمد یک بار و قل ہو اللہ احد سچاہ بار و تسبیحات
 اربعہ وہ بار مروی است کہ سیکہ کند این نماز را بیا مزد خداست
 گناہان اورا اگر چہ بعد در یک بیابان در برگ دختیان باشد
و صاحب منہاج آورده کہ از رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم منقول است
 کہ بیع عمل خیرے و عبادتے نزد خدا سے تعالیٰ از عمل و عبادت
 وہ روز اول ذیحجہ محبوب تر و پسندیدہ تر نیست و نیکتر از حضرت
 امام موسی کاظم علیہ السلام مروی است کہ ہر کس روز اول این ماہ روزہ بگیرد

خدا بر اے اون تو اب شہادہ روزہ بنویسد و در روایت دیگر
 سال مذکور است و ایضاً آنحضرت فرمود کہ ہر کس نہ روز اول
 این ماہ را روزہ بدار و خدا تو اب روز تمام عمر را بر اے او
 بنویسد و شیخ طوسی رح گفته است کہ از روز اول پنجہ تا روز
 نهم روزہ شنب است و اگر نتواند روز اول یک روزہ بدارد
 و روزہ قضائے ماہ مبارک رمضان را از اول ماہ تا روز
 عرفہ می توان گرفت چنانچہ علما گفته اند و احادیث صحیحہ
 بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات کہ بر منع وارد شدہ است
 سند آنما مستبرکت و محمول است بر تقیہ شیخ طوسی گفته است
 کہ سختی است کہ در روز اول نماز حضرت فاطمہ را بجا آورد و رواست
 شدہ است کہ آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت
 امیر المؤمنین بر بدو سلامی و در ہر رکعت بعد از الحمد پنجہ مرتبہ
 سورۃ قل ہو اللہ احدی خواند و بعد از سلام تسبیح حضرت
 فاطمہ می خواند و این است سُبْحَانَ ذی الْعَرْشِ الشَّامِیِّ
 الْمُنِیْفِ سُبْحَانَ ذی الْجَلَالِ الْبَاقِیِّ الْعَظِیْمِ
 سُبْحَانَ ذی الْمَلَنِ الْفَاحِشِ الْفَرِیْقِ سُبْحَانَ مَنْ
 یَبْرِیْ اَنْزَلَ الْمَلَائِکَیْنِ الصَّافِیَاتِ مَنْ یَبْرِیْ قَدَّ الْعَظِیْمِ

فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَلْكَانٌ أَوْ لَا هَلْكَانٌ غَيْرُهُ
 و نماز حضرت فاطمه در دو رکعت است و در رکعت اول بعد از
 الحمد صد مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم صد مرتبه توحید و اگر هم
 بعمل آورد آن دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد
 از سلام اول بتسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد
 از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارده
 است که مستحب است که در روز اول نیم ساعت پیش از زوال
 دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و
 ده مرتبه آیه الکرسی و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر
 شده است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذیحجه گوید حَسْبِيَ
 حَسْبِيَ حَسْبِيَ مِنْ سُبُوَالِي عَلِمْتُكَ بِحَالِي حَقَّ تَعَالَى
 کفایت شر آن ظالم از او کند علامه مجلسی روح البقیع و بیگز
 و سید ابن طاووس پسندیده معتبر روایت کرده اند که حضرت
 امام جعفر صادق در روز اول ذیحجه تا روز عرفه هر روز بعد از
 نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از نماز شام این دعا
 می خواندند اللَّهُمَّ هَذِهِ آيَاتُكَ الَّتِي فَضَلْتَهَا عَلَيَّ غَيْرُهَا
 مِنْ آيَاتِكَ وَ شَرَفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَ حَرَمْتَنِي

فَأَتْرِكْ حَلِينَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَأَسْئِرْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ
 نِعْمَاتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَإِلَى مُحَمَّدٍ فِيهَا وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ الْهُدَى
 وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوَى وَالْعِفَافَ وَالْعَيْشَ وَالْعَمَلَ
 فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا
 مُوَضِّعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا شَاهِدَ
 كُلِّ مَلَأَةٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ
 لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتَقْوِيَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتُوفِّقَنَا فِيهَا
 لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى وَعَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا
 مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَهْلِ بَيْتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا
 لِنَاكَ سَمِيْعَ الدُّعَاءِ وَلَا تَعْرِمْنَا خَيْرَ مَا نَزَلَ فِيهَا مِنْ
 السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَاةَ الْغُيُوبِ
 وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَلَا تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا

الْاَفْرِجَتْهُ وَلَا ذُنُوبًا اَلَا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِبًا اَلَا اَدْبَيْتَهُ وَ
 لَا حَاجَةَ مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَلَا سَمَّيْتَهُ
 وَيَسْرُتَهُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
 يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبَادِ يَا مُجِيبَ
 الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْاَرْضَيْنِ وَالسَّمَوَاتِ يَا
 مَنْ لَا تَنْثَابُهُ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتُ صَلَّى عَلٰى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا
 مِنْ عَتَقَاتِكَ وَطَلْقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَالْقَائِرَاتِ
 بِجَدَّتِكَ النَّاجِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 وَصَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِيْنَ وَسَلَّمَ
 تسليماً و تيدى شيخ مفيد و سيد ابن طاوس و هما لله سبدها حضرت
 امام محمد باقر روایت کرده اند کہ جب ریل : از جانب خداوند جلیل
 برآی حضرت عیسیٰ و حج و عابدیہ آورده و گفت یا عیسیٰ ایمن
 بیخ و عمارا در ده اول ماه ذی الحجہ بخوان ہر سبکہ یک بار آید
 مروجی ثعالی محبوبت نبوت است
 اَقْلَ اشْهَادًا اَنَّ كَلِمَةَ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ
 لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يَسْبِيْرُهُ الْخَيْرُ وَلَهُ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا شَهِدْنَا أَن لَّآ إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا أَحَدًا لَمْ يَتَّخِذْ
 صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا سُبُوْحًا شَهِدْنَا أَن لَّآ إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا أَحَدًا
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 جَهَارًا شَهِدْنَا أَن لَّآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ
 يُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَنْجِمُ حَبِيْبِي اللَّهُ وَكَفَىٰ
 سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ دَرَاءَ اللَّهُ مُتَّهَىٰ
 أَشْهَدُ بِاللَّهِ بِمَا دَعَا وَأَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّأَ
 وَأَنَّ إِلَهَ الْأَخِرَّةِ وَالْأُولَىٰ بِسِوَايُونِ رَحْمَةٍ

گفتند ای رسول الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید
 حضرت عیسی فرمود که هر که دعای اول صد مرتبه بخواند
 از این زمین بجا آید و در آنجا باشد و در آنجا
 روز قیامت جنات او زیاده از زمین باشد و هر که دعای
 دوم صد مرتبه بخواند در آنجا باشد که در روز قیامت

خواننده باشد و ثواب آنها را با او بدین حضرت عیسی گفت ای
 جبرئیل ثواب خواندن تورات و انجیل چیست جبرئیل گفت
 طاقت برداشتن یک حرف تورات و انجیل نداشت
 هر که در آسمانهاست هفتگانه است از ملائکه سبعه ششم
 من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت لا حول
 و لا قوة الا بالله و هر که دعای سوم را صد مرتبه
 بخواند حق تعالی بنویسد از برای او باین دعاه هزار
 هزار حسنه و محو کند از او ده هزار گناه و بلند کند از برای او
 در بهشت ده هزار روزه و فرود آید از آسمان هفتاد هزار
 ملک که دستها برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات
 باین حد و خوانده است پس عیسی گفت که اے جبرئیل هر آینه
 ملائکه صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان
 آورد با آنچه پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر ندهد
 شریعت ایشان حق تعالی ثواب پیغمبران را با او عطا نماید هر که دعای
 صد مرتبه بخواند آن دعا را استقبال نماید بلکه وبالابر و بسوی
 حق تعالی پس خدا نظر رحمت کند بسوی او گوینده آن دعا
 بر رحمت و هر که خدا نظر رحمت بر او کند هرگز نشقی و بد عاقبت نشود پس

حضرت عیسیٰ علیہ السلام گفت یا جبرئیل ان تو اب دعا سیکھو چھ پست چیریل
 گفت آن دعائے من بہت حق تعالیٰ مرا اجازت عطا دہ است کہ
 آزا گویم علامہ مجلسی رحمہ اللہ می گوید کہ اگر ہر روز ہر یک
 ازین دعا را دہ مرتبہ بخواند در غیبت کہ عمل بر این روایت
 کردہ باشد و اگر ہر روز ہر یک را صد مرتبہ بخواند بہتر خواہد بود
 و نیز شیخ واہن بابویہ و سید ابن طاووس رضی اللہ عنہم
 از حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام روایت کردہ اند کہ ہر کہ
 در ہر روز از دہ اول ذی الحجہ این تہلیلات را دہ مرتبہ بخواند
 حق تعالیٰ عطا کند اورا بہر تہلیلے درجہ در بہشت از مر واریہ
 و یا قوت و از میان ہر درجہ تا درجہ دیگر صد سالہ راہ باشد قرار
 سواری کہ تہازد و در ہر درجہ شہرے بودہ باشد و در ان شہر قصرے
 باشد از یک جوہر کہ در ان فصلے نباشد و در ہر شہرے از ان شہرے
 از انواع جواہر و غزفہا و خانہ ہا و فرشہا و کرسیہا و تختہا و حوریان
 و ہمالیہا و منشاہا و خواہنہا و خدمتگاران و درختہا و تہرا و دیورن
 و صاہبا بودہ باشد کہ وصف کنندہ قادر بر وصف انہا نباشد و
 چون از قبر بیرون آید از ہر موسے بدن او نورے ساطع باشد
 و مہارت نماید بسوی ان ہفتاد و ہزار ملک و از پیش و پس و

چپ و راست اوراہ روندتا اورا بہ درستی برسانند چون
 داخل بہشت شود اورا مقدم دارند و ملائکہ از عقب او روند
 تا آنکہ شہرے برسند کہ بیرونش از یاقوت سرخ باشد و اندر
 از ہر حد سنبر و در آن شہر بودہ باشد ہر نعمتی کہ حق تعالیٰ در
 بہشت خلق فرمودہ است پس باو گویند اے دوست
 خدا میدانی کہ این شہر چیست گویند و شما کیستید گویند
 مالکے چندیم کہ حاضر بودیم در نہگائے کہ تو آن تہلیلات را
 می خواندے در دنیا و این شہر و آنچه در آن ہست از نعمتہا
 الہی یک ثوابتست بر خواندن آن تہلیلات و بشارت
 بادتراب بہترین از این ثواب باو پیوستہ در جوار رحمت الہی
 خواہی بود و در السلام کہ بلائے و غمی و کم و ہب در آن
 نمی باشد و نعمتہا و حمتہا کے خدا ہرگز از او منقطع نمی گردد و تہلیل
 اَیْسَتِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْمَلٰٓئِکَةِ وَالْذُّکُوْرِ اِلَّا اللّٰهُ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُوْرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ
 رَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِّمَّا یَجْمَعُوْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
 الشُّوْکِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبْرِ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْجَحْرِ وَالْمَدْرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

عَدَدِ لِحْيَةِ الْعَيُّونِ وَالْبَصَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّيْلِ
 إِذَا عَسَعَسَ فِي الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ
 الرِّيحِ فِي الْبَرَارِيِّ وَالصُّوْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 مِنْ أَيُّومٍ إِلَى أَيُّومٍ يَنْفَعُ فِي الصُّوْرِ وَعَلَامَةٌ بِحَبْرٍ

آوردہ کہ روز ترویہ روز ہشتم ذی الحجہ است و روز مبارکی است

و ابن بابویہ رح از حضرت امام موسی کاظم علیہ السلام

روایت کرده است کہ حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

فرمود کہ حق تعالیٰ برگزیدہ است از روز ہا چار روز را جمع

و روز ترویہ و روز عرفہ و روز عید قربان و ایضا از حضرت

امام جعفر صادق روایت کرده است کہ روزہ روز ترویہ کفارہ

شصت سالہ گناہ است و شب عرفہ از لیالی متبرکہ است از

حضرت رسول خدا منقول است کہ در شب عرفہ دعا مستجاب

است و کسیکہ آن شب را بعبادت بسر آورد خدا اجر صد و

ہفتاد سال عبادت با او کرامت فرماید و آن شب مناجات

باقاضی الحاجات است و ہر کہ در آن شب توبہ کند توبہ اش

مقبول است و از حضرت صادق علیہ السلام منقول است

کہ ہر کہ در شب عرفہ یا در شبہائے جمعہ این دعا را بخواند حق تعالیٰ